

et andet Grundlag. Og her vil jeg sige, at i den Tid, i hvilken denne Debat har fundet Sted, har man ikke hørt det mindste til Menighedsraadene Landet over. Det turde maaske være et Vidnesbyrd om, at den Del af Kirkefolket, som har sin Repræsentation derigennem, ikke har følt Trang til at udtale det samme som de Kredse, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen omtalte, der havde udtalt deres Glæde over, at Spørgsmaalet om Statens og Kirkens Forhold til hinanden kunde komme under Debat.

Jeg skal gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Povlsen. Han brugte virkelig det Udtryk, at det vilde blive den mest alsidige Repræsentation, der vilde komme frem, hvis det var Folketinget, som valgte de 23 Medlemmer af Udvalget. Jeg har meget ondt ved at forstaa, at han kan komme med den Udtalelse, for det er jo dog sikkert nok, at det er Rigsdagen som Helhed og ikke Folketinget alene, der kan lovgive om den danske Folkekirkens Forhold, og skulde man den Vej ud, var det derfor rigtigt at tage et Udvalg, som var valgt baade af Folketinget og Landstinget. Men jeg mener heller ikke, *det* vil være rigtigt. Folketingets og Landstingets Stilling er jo ikke i Fare, idet Rigsdagen naturligvis vil komme til at tage de sidste og afgørende Beslutninger vedrørende Forholdet mellem Stat og Kirke.

Jeg vil tro, at jeg hermed har begrundet, hvorfor mit Parti ikke mener, at det er betimeligt i Øjeblikket at faa et saadant Udvalg nedsat, og at jeg ogsaa har begrundet dette, at den kirkelige Udvikling ikke er en saadan, at den kræver, at vi i Øjeblikket skal give os til at drøfte det baade indviklede og vanskelige Spørgsmaal om Forholdet mellem Kirke og Stat, eventuelt Adskillelsen mellem de to; vi skal ikke sætte de Lidenskaber i Bevægelse, som overmaade let vil komme i Bevægelse, før der virkelig er en stærk Trang dertil. Jeg skal derfor paa ny anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslag Nr. 1 og undlader at stemme med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 2, 3, 4 og 5, samt at man stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 4.

Formanden: Da det af Hensyn til det Forslag, som er fremsat i Dag vedrørende Færøerne, vil være nødvendigt ret hurtigt at afbryde Mødet, vil jeg henstille til de efterfølgende Talere, at de holder sig til Ændringsforslagene, for at man mulig kunde tilendebringe anden Behandling i dette Møde.

J. Oskar Andersen: Idet jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, han fremsatte, maa jeg gøre den Bemærkning, at jeg havde ventet, at Ministeren var kommet med en Udtalelse om den eventuelle Nødvendighed af en Ændring af § 2, idet der, som jeg sagde til Ministeren i Gaar, fra juridisk Side er rejst Betænkeligheder med Hensyn til den Form, Lovforslaget har. Jeg ved ikke, om Formanden tillader.....

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om at holde sig til Ændringsforslagene.

J. Oskar Andersen: Jeg maa blot mene, at det vil være vanskeligt at tage endelig Stilling til Forslaget, medmindre Ministeren har fremsat en Udtalelse om dette Forhold.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursens Udtalelser ikke paa nogen Maade var overbevisende for den Stilling, som den Del af Venstre, han er Ordfører for, agter at indtage. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa de to Linier, der var til Stede i Kirke Lovgivningen. Derom er der aldeles ikke Strid mellem os. Men der er her Tale om, at man vil holde denne Udviklingslinie, at man vil fortsætte den Lovgivning, J. C. Christensen har gennemført, uden i mindste Maade at krænke de Frihedslove, som er nævnt. Det, det drejer sig om, er, om Venstre vil springe fra dette Standpunkt eller vil blive i den Linie. Jeg haaber, at de vil blive i den Linie og ikke forlade dette Grundlag.

I Anledning af de Udtalelser, som det radikale Partis Ordfører rettede specielt til mig, skal jeg kun bemærke, at jeg forbaavsedes over den mærkværdige Mathed, der var over Udtalelserne, i Forhold til den krigeriske Stemning i Betænkningen. Der blev nu her udtalt, at det, som det kommende Udvalg vil komme til at behandle, er væsentlig økonomiske Spørgsmaal. Alligevel blev der anket over; at jeg i Gaar havde ment, at de sønderjydske Præstegaardsjorders Udstykning skulde blive et af de Spørgsmaal, der inddroges under Udvalget!

Saa bemærkede den ærede Ordfører gentagne Gange, at det danske Folketing var den rette Repræsentation for det danske Folk. Det er der aldeles ikke Strid om mellem os, at Rigsdagen, ganske særlig altsaa Folketinget, er et godt Repræsentantskab for det danske Folk. Men her er Tale